

prima instanță: S. Gîrbu,
instanța de apel: I. Cimpoi, S. Caitaz, A. ,Minciuna

ÎNCHEIERE

10 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Valentina Clevadî, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Bezub Alexandru,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Bezub Alexandru către Robu Tatiana cu privire la micșorarea cuantumului pensiei de întreținere și acțiunea depusă de Robu Tatiana către Bezub Alexandru cu privire la încasarea pensiei alimentare într-o sumă bănească fixă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Bezub Alexandru și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 noiembrie 2013, prin care a fost respinsă acțiunea depusă de Bezub Alexandru către Robu Tatiana cu privire la micșorarea cuantumului pensiei de întreținere și s-a admis acțiunea depusă de Robu Tatiana către Bezub Alexandru cu privire la încasarea pensiei alimentare într-o sumă bănească fixă,

c o n s t a t ă:

La data de 29 aprilie 2013, reclamantul Bezub Alexandru a depus cerere de chemare în judecată către Robu Tatiana cu privire la micșorarea cuantumului pensiei de întreținere a fiului Bezub Dumitru.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, prin hotărârea Judecătoriei Buiucani din 11 septembrie 2007 s-a încasat de la el în beneficiul Tatiane Robu pensie de întreținere a fiului minor Bezub Dumitru, născut la 12 martie 2007, în proporție de 1/4 din toate veniturile cu începere din 18 iulie 2007 până la majoratul copilului.

Indică reclamantul că prin ordonanța Judecătoriei Anenii Noi din 03 aprilie 2013 s-a încasat în beneficiul lui Bezub Olga pensie pentru întreținerea copiilor minori - Bezub Andrei născut la 11 mai 2010 și Bezub Bogdan născut la 07 septembrie 2011 în proporție de 1/3 din toate veniturile cu începere de la 01 aprilie

2013 până la majoratul copiilor.

Invocă reclamantul că pentru întreținerea a trei copii minori achită pensie alimentară în proporție 7/12 din toate veniturile, în loc de 6/12 (1/2).

La întreținerea a doi copii minori, în beneficiul lui Bezub Olga achită pensia în mărime de 4/12 (1/3) din salariu, iar la întreținerea fiului pârâtei, Robu Tatiana achită 3/12 (1/4) din veniturile sale.

Astfel indică reclamantul că, rezultă că copiii lui Bezub Olga sunt mai dezavantajați material decât fiul pârâtei.

Consideră că conform art. 75 CF RM la întreținerea a trei copii trebuie să achite pensie la întreținerea lor în mărime de $\frac{1}{2}$ din toate veniturile sale, sau câte 1/6 din venit pentru fiecare copil.

Indică că pensia de întreținerea a fiului Robu Dumitru necesită a fi micșorată de la 1/4 până la 1/6 din toate veniturile sale.

La data de 04 iulie 2013 Robu (Bezub) Tatiana a depus cerere de chemare în judecată către Bezub Alexandru cu privire la încasarea pensiei alimentare într-o sumă bănească fixă în mărime de 776 lei lunar până la împlinirea majoratului de către copil.

În motivarea acțiunii, a indicat că, căsătoria cu Bezub Alexandru a fost desfăcută la 11 septembrie 2007 prin Hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău, iar ultimul a fost obligat la plata pensiei pentru întreținerea copilului minor în mărime de $\frac{1}{4}$ din salariu sau alte venituri.

Consideră că Bezub Alexandru se eschivează de la plata pensiei alimentare, precizând că acesta a depus în instanța de judecată o cerere cu privire la micșorarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copilului minor.

Prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 25 noiembrie 2013 s-a conexasat într-un singur proces pricina civilă nr. 2-3570/13 la cererea de chemare în judecată a lui Bezub Alexandru către Robu Tatiana cu privire la micșorarea cuantumului pensiei de întreținere și pricina civilă nr. 2-4508/13 la cererea de chemare în judecată înaintată de către Robu Tatiana către Bezub Alexandru privind încasarea pensiei alimentare într-o sumă bănească fixă, atribuindu-i nr. 2-3570/13.

Prin hotărârea judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 noiembrie 2013 s-a respins cererea înaintată de către Bezub Alexandru către Robu Tatiana cu privire la micșorarea cuantumului pensiei alimentare și s-a admis cererea înaintată de către Robu Tatiana către Bezub Alexandru.

S-a dispus încasarea de la Bezub Alexandru în beneficiul lui Robu Tatiana pensia alimentară pentru întreținerea copilului minor Robu Dumitru născut la 12 martie 2007 până la atingerea majoratului începând cu 04 iulie 2013, în mărime de 776 lei lunar.

La 03 decembrie 2013 Bezub Alexandru a depus apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea înaintată de Bezub Alexandru și să fie respinsă cererea depusă de Robu Tatiana.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014, a fost respins apelul declarat de Bezub Alexandru și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 26 noiembrie 2013, prin care a fost respinsă acțiunea depusă de Bezub Alexandru către Robu Tatiana cu privire la micșorarea cuantumului pensiei de

întreținere și s-a admis acțiunea depusă de Robu Tatiana către Bezub Alexandru cu privire la încasarea pensiei alimentare într-o sumă bănească fixă,

La 08 mai 2014, Bezub Alexandru a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii judecătorești Buiucani mun. Chișinău din 26 noiembrie 2013 și a deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 martie 2014, cu emiterea unei noi hotărâri de admiterea a acțiunii înaintate de către Bezub Alexandru.

În motivarea recursului recurentul Bezub Alexandru a invocat că hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel sunt ilegale, neîntemeiate și pasibile de anulare.

În special, a invocat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Indică recurentul că instanța de apel a încălcat prevederile art. 75 alin. (1) și alin. (2) din Codul Familiei al RM, art. 27 alin. (2) din Convenție, precum și art.3 din Legea privind Drepturile Copilului.

Mai indică recurentul, că instanța de apel la emiterea deciziei a ținut cont doar de fiul intimatei Dumitru, amplasându-l pe o treaptă mult mai înaltă, limitându-i și lipsindu-i de dreptul la justiție pe ceilalți fii, încălcând art. 20 alin. (2) din Constituția RM.

Precizează recurentul că pentru a avea condiții de viață favorabile fii Andrei și Bogdan la fel au nevoie de întreținere materială din partea sa.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

Potrivit art. 440 CPC, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute în art. 433 CPC.

În conformitate cu art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a

comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicînd corect normele de drept material.

În context, Colegiul constată că instanța de apel a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei formulîndu-și opinia corelativ cu prevederile legislație relevante speței.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurenteii, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că motivele indicate în dezacord nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

În aceeași ordine de idei, Colegiul precizează că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la caz, menționează și jurisprudența CEDO, conform căreii recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purceii contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror atît prima instanță, cît și instanța de apel s-au pronunțat în mod corespunzător.

Din considerentele enumerate și avînd în vedere faptul că, argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4) din CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Bezub Alexandru, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 432, art.433 lit. a) CPC, art.440 CPC completul

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune

Recursul declarat de Bezub Alexandru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Judecătorii

Nicolae Clima

Valentina Clevadi

Iurie Bejenaru